pinta kapuĉo : kun barbo tiel longa, kiel tiu de ~o.

- *Kapuĉo. 1 Kapvesto, alkudrita al mantelo: ~o monaĥon ne faras Z (ne jugů laŭ ekstero. Vd vesro). 2 Io simita al ~o: kamen~o. (tegmenteto kun formo de renversita funelo, masonita super la fajrujo en la malmodernaj kamenoj k servanta kiel enirejo al la fumtubo).
- *Kara. 1 Amata: ~a patrino; nia ~memora majstro; ~(ul)ino; esti ~a al iu Z, por la koro de iu Z. 2 Alteŝatata, grandvalora: ĉiu por si mem estas la plej ~a Z; ~a estas pli ~a ol najbara Z; vi stelis de mi ~an horon Z. 3 Multekosta, altpreza: ~a loĝejo; tro ~a aranĝo por mal~a lagmanĝo Z (Vd kandelo); pli~iĝo de la vivo; pli~igi la varojn; pagi ~e Z; kosti ~e Z, mal~e Z; tempo de ~eco Z.
- *Karabeno. Milita pulvopafilo, pli longa ol pistolo, k kies tubo estas interne strekita.
- *Karafo. Vitra aŭ kristala larĝbaza botelo uzata por akvo aŭ vino. Kp FLAKONO, BOKALO.

karakoli (ntr). Rajdi fantazie, kun multaj saltetoj k returniĝoj.

*Karaktero. 1 Aro de la distingigaj, individuigaj trajtoj; ecaro: la ~o de la vera virto estas la modesteco; ~on al kanto donas la tono Z; miaj opinioj k verkoj havas ~on absolute privatan Z; titu stilo havas specialan ~on Z; kelkaj ne komprenas la ~on de nia afero Z; glumarko trafe esprimanta la ~on de la kongresurbo; sen~a kapo, pejzaĝo, skulptaĵo. 2 Aro de la moralaj kvalitoj, kiuj distingigas animon: nobla, maldelikata, afabla ~o; forteco de ~o Z; la ~oj de la Shakespeare'aj herooj estas profunde studitaj.

Karakterizi (tr). 1 Montri, difini la karakteron de io: oni pouss ~i la 19-an jarcenton kiel la jarcenton de la historio; ne ekzistas eĉ unu epileto, kiu ~us la belecon de Heleno Z. 2 Konsistigi, estigi la karakteron de io: la artikigita parolo ~as la homon. Kp signi, stampi. Marki, Distingi. ~a. ~anta: ~a trajlo, gesto; la litero n estas ~a por la akuzativo.

Karamboli (ntr). 1 En la bilarda ludo, tuŝi per sia globo la du aliajn. 2 (f) Kolizii : pramo ~is kun vaporŝipeto k subakviĝis. ~0. 1 Ago ~i. 2 (f) Kolizio.

Karamelo. Rostita bruniĝinta sukero.

karapaco km². Osteca, korneca aŭ kalkeca ŝelo, kiu ĉirkaŭas la korpon de multaj animaloj kiel ekz. tiun de testudoj aŭ krustacoj : la ~o de krokodilo estas nedifektebla per kuglo. Vd KIRASO, KRUSTO, SKVAMO, ŜELO.

*Karaso. Manĝebla fiŝo, el fam. de karpoj (carassius vulgaris).

Karato. 1 Unuo de mezurpezo, uzata por perioj k diamantoj (= 205 miligramoj). 2 Parto de pura oro, pezanta unu dudekkvaronon de la tuta pezo: oro je 12,15 ~oj (= kies 12 aŭ 15 partoj estas el pura oro, k 12 aŭ 9 el alia materio); oro je 24 ~oj (= nepre pura).

Karavano. 1 En Oriento aŭ Afriko, aro da pilgrimantoj aŭ komercistoj, kun iliaj ŝarĝbestoj, vojaĝantaj kune pro sendanĝereco aŭ oportuneco. 2 Grupo da kunvojaĝantoj. ~ejo. Haltejo por ~oj.

*Karbo. 1 Malmola nigra substanco, konsistanta el preskaŭ pura karbono, devenanta nature aŭ arte de ligno, k uzata por hejti : ligno~o; ŝlon~o aŭ ter∼o ; konservas eĉ ~o la strukturon de l' arbo Z (oni konservas ĉiam signojn de sia deveno); blanka ~o (fluakvo uzata por produkti elektron); nigraj ~igitaj traboj; la macoj ~iĝis en la forno Z. 2 Arda, ekbruliganta ligno: ~oi ekflamis de Dia buŝo Z; ardantaj k brulantaj ~oj Z; sidi kvazaŭ sur flamantaj ~oj B (senpaciencege. Kp PINGLO). ~eto. Duonkonsumita, facile ekbruligebla ligno-~o; braĝo. ~desegnaĵo. Desegnaĵo farita per ~krajono 1. ~krajono. 1 Peco da ligno~o uzata por desegni. 2 ~peco, cilindra aŭ prisma, uzata kiel pozitiva poluso en elektraj aparatoj. ~min(ej)o. Loko, kie oni eltiras ~on el tero.

karbolo Z 😭 = fenolo.

Karbono C. Ĥemia elemento, el kiu precipe konsistas karbo, grafito, diamanto, k kiu troviĝas en ĉiu vivanta estaĵo, vegetaĵo aŭ animalo.

karbunklo. 1 Tinfekta malsano karakterizata per danĝera pustulo: la ~o estas plej ofte transigata per piko de muŝo. 2 Tinfekta malsano de plantoj, ĉefe ĉe cerealoj, dum kiu iuj organoj estas